TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. birželio 2 d.*

Byloje C-89/04

dėl *Raad van State* (Nyderlandai) 2004 m. vasario 18 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. vasario 20 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mediakabel BV

prieš

Commissariaat voor de Media,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (pranešėjas), S. von Bahr ir J. Malenovský,

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas A. Tizzano,
posėdžio sekretorė M. M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. sausio 20 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Mediakabel BV*, atstovaujamos *advocaten* M. Geus ir E. Steyger,

— *Commissariaat voor de Media*, atstovaujamo *advocaat* G. Weesing,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. Wissels,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos A. Goldman, padedamo advokatų A. Berenboom ir A. Joachimowicz,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir S. Ramet,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos C. Jackson,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos W. Wils,

susipažinęs su 2005 m. kovo 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliacija, derinimo (OL L 298, p. 23), iš dalies pakeistos 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB (OL L 202, p. 60, toliau – Direktyva 89/552), 1 straipsnio a punkto ir 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką (OL L 204, p. 37), iš dalies pakeistos 1998 liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB (OL L 217, p. 18, toliau – Direktyva 98/34), 1 straipsnio 2 punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje, kurioje *Mediakabel BV* (toliau – *Mediakabel*) pateikė skundą dėl *Commissariaat voor de Media* (Žiniasklaidos komisariatas) sprendimo, kuriame šis nusprendė, kad *Mediakabel* klientams siūloma „Filmtime" paslauga yra televizijos programų transliacijos paslauga, o norint teikti tokias paslaugas Nyderlanduose turi būti gautas leidimas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Direktyvos 89/552 4 straipsnio 1 dalyje yra nustatyta pareiga transliuotojams palikti Europos kūriniams daugiau laiko savo programoms transliuoti.

4 Šios direktyvos 1 straipsnis nustato:

„Šioje direktyvoje:

a) „televizijos programų transliacija" – tai pirminis koduotas ar nekoduotas kabeliu arba eteriu televizijos programų perdavimas visuomenei, įskaitant palydovines ryšių priemones. Jos apima ir vienos televizijos stoties programų perdavimą

kitai, kad ši retransliuotų jas žiūrovams, tačiau neapima tokių siuntimo paslaugų kaip telekopijos, elektroniniai duomenų bankai ar panašaus pobūdžio paslaugos, kai atskiru prašymu yra pateikiama kokia nors informacija ar kitokie pranešimai;

<...>„

5 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, p. 1), apibrėžia Bendrijos teisės aktus, taikomus informacinės visuomenės paslaugoms. Pagal šios direktyvos 2 straipsnio a punktą „informacinės visuomenės paslaugos" yra „paslaugos, apibūdintos Direktyvos 98/34/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 98/48/EB, 1 straipsnio 2 dalyje".

6 Pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnį:

„Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos turi šią reikšmę:

<...>

2) „paslauga" yra bet kuri informacinės visuomenės paslauga, t. y. paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmeniškų paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga.

Šiame apibrėžime:

— „teikimas per atstumą“ reiškia, kad paslauga teikiama šalims nesant kartu vienoje vietoje,

— „elektroninėmis priemonėmis“ – reiškia, kad iš pradžių paslauga elektronine įranga pasiunčiama ir priimama duomenims apdoroti (įskaitant skaitmeninį tankinimą) ir saugoti, o galutinai perduodama ir priimama laidais, radijo, optinėmis, kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis,

— „asmenišku paslaugų gavėjo prašymu“ reiškia, kad paslauga teikiama perduodant duomenis asmenišku prašymu.

Neįtrauktų į šį apibrėžimą paslaugų orientacinis sąrašas pateiktas V priede.

Ši direktyva netaikoma:

— radijo transliacijos paslaugoms,

— televizijos transliacijos paslaugoms, kurioms taikomas Direktyvos 89/552/EEB 1 straipsnio a punktas.

<...>"

7 Direktyvos 98/34 V priedo „Orientacinis paslaugų, kurioms netaikoma 1 straipsnio 2 punkto antroji pastraipa, sąrašas" 3 punktas, susijęs su „Paslaugomis, teikiamomis „ne asmenišku paslaugų gavėjo prašymu", skirtas „Paslaugoms, teikiamoms perduodant duomenis be atskiro pageidavimo, siekiant, kad juos vienu metu priimtų neribotas atskirų gavėjų skaičius (perdavimas naudojant žvaigždinį tinklo sujungimą)". Šio 3 punkto a papunktis pamini „televizijos transliacijos paslaugas (įskaitant užsakomų vaizdo programų televizijos paslaugas), nurodytas Direktyvos 89/552/EEB 1 straipsnio a punkte".

8 Pagal Elektroninės komercijos direktyvos aštuonioliktos konstatuojamosios dalies šeštą ir septintą sakinius:

„Televizijos transliacija, kaip apibrėžta Direktyvoje EEB/89/552, ir radijo transliacija nėra informacinės visuomenės paslaugos, nes jos neteikiamos atskiru prašymu. Tačiau paslaugos, perduodamos tiesiogiai, pavyzdžiui, vaizdo perdavimo paslaugos pagal pareikalavimą arba komercinių pranešimų pateikimas elektroniniu paštu yra informacinės visuomenės paslaugos."

Nacionalinės teisės aktai

9 Pagal Žiniasklaidos įstatymo (*Mediawet*) 1 straipsnio f punktą „programa" reiškia „vizualinį arba garsinį elektroninį produktą, kuris skirtas transliuoti ir pateikti plačiajai visuomenei arba jos daliai, išskyrus duomenų paslaugas, kurios teikiamos pateikus asmeninį prašymą, ir kitas interaktyvias paslaugas". To paties straipsnio 1 punktas apibrėžia „specialaus perdavimo programą" kaip „koduoto perdavimo programą, skirtą plačiosios visuomenės daliai, kuri su programos transliuotoju yra sudariusi sutartį dėl jos gavimo".

10 Šio įstatymo 71a straipsnio 1 dalis nustato, kad komercinis transliuotojas transliuoti arba leisti transliuoti savo programą gali tik tuo atveju, jei jis, nepažeisdamas Telekomunikacijų įstatymo (*Telecommunicatiewet*), gavo *Commissariaat voor de Media* leidimą.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

11 Nuo 1999 m. *Mediakabel* savo abonentams per atitinkamus trečiųjų asmenų valdomus transliacijoa tinklus siūlo paslaugą „Mr. Zap". Ši paslauga, kuriai *Commissariaat voor de Media* davė leidimą, laikantis Žiniasklaidos įstatymo, leidžia už mėnesinį abonentinį mokestį naudojantis dekoderiu ir lustine kortele gauti

papildamas televizijos programas, ne tik tas, kurias perduoda tinklo teikėjas. Antra vertus, *Mediakabel* savo paslaugos „Mr. Zap" abonentams pagal vadinamąją „Filmtime" paslaugą siūlo mokamą prieigą („pay per view") prie papildomų programų. Jei „Mr. Zap" abonentas pageidauja užsisakyti filmą iš „Filmtime" katalogo, jis savo nuotolinio valdymo pultu arba telefonu pateikia atskirą prašymą; identifikuotas pagal asmeninį kodą ir atsiskaitęs automatiniu būdu, jis gauna asmeninį raktą, kuris suteikia galimybę žiūrėti vieną ar keletą iš 60 kiekvieną mėnesį siūlomų filmų televizoriaus ekrane arba programų gide nurodytame tvarkaraštyje.

12 2001 m. kovo 15 d. Sprendimu *Commissariaat voor de Media* pranešė *Mediakabel*, kad jis nusprendė, jog „Filmtime" paslauga yra specialaus perdavimo programa Žiniasklaidos įstatymo 1 straipsnio prasme, kuriai turėtų būti pateiktas prašymas gauti leidimą pagal šio įstatymo 71a straipsnio 1 dalį. *Mediakabel* šį prašymą pateikė *Commissariaat voor de Media*, tačiau jį pateikdama nurodė, kad jai atrodo, jog ši procedūra neturėtų būti taikoma nagrinėjamai paslaugai, kuri, jos nuomone, yra interaktyvi paslauga, priskiriama informacinės visuomenės paslaugų kategorijai, ir dėl to jai netaikomos atsakovo pagrindinėje byloje priežiūros galios. 2001 m. birželio 19 d. Sprendimu *Commissariaat voor de Media* davė leidimą penkerius metus transliuoti specialaus perdavimo televizijos programą „Filmtime" laikantis Telekomunikacijų įstatymo nuostatų.

13 *Mediakabel* dėl šio sprendimo pateikė skundą, kurį 2001 m. lapkričio 21 d. *Commissariaat voor de Media* atmetė. *Rechtbank te Rotterdam* pareikštas *Mediakabel* ieškinys 2002 m. rugsėjo 27 d. Sprendimu taip pat buvo atmestas.

14 Tuomet *Mediakabel* kreipėsi su apeliacija į *Raad van State*, teigdama, kad jos „Filmtime" paslauga nėra programa Žiniasklaidos įstatymo 1 straipsnio prasme. Ji tvirtino, kad ši paslauga teikiama tik asmenišku prašymu, todėl turėtų būti nagrinėjama ne kaip televizijos transliacijos paslauga, bet kaip atskiru prašymu teikiama telekomunikacijų paslauga Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkto trečio sakinio prasme ir dėl to ji nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį. Kadangi ji susijusi su filmais, kurie pateikus prašymą ne visada pateikiami nedelsiant, ši paslauga, *Mediakabel* nuomone, yra užsakomų vaizdo programų televizijos paslauga, kuriai negali būti taikomi Direktyvos 89/552 reikalavimai, o ypač pareiga palikti Europos kūriniams atitinkamą eterio laiko dalį, būtent todėl, kad ji yra užsakoma asmenišku abonentų prašymu.

15 *Raad van State* nurodo, kad Žiniasklaidos įstatymo 1 straipsnio f punkto prasme sąvoka „programa" turi būti aiškinama atsižvelgiant į Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte nurodytą sąvoką „televizijos programų transliacijos paslauga". Jis teigia, kad Direktyva 98/34, ypač jos V priedo 3 punkto a papunktis, kuris užsakomų vaizdo programų televizijos paslaugas įtraukia į televizijos programų transliacijos paslaugas, atrodo, pateikia tikslesnį pastarosios sąvokos apibrėžimą nei tas, kuris nurodytas Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte, dėl ko yra kebliau apibrėžti atitinkamas šios direktyvos ir Elektroninės komercijos direktyvos taikymo sritis. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat konstatuoja, kad „Filmtime" paslauga turi tiek informacinės visuomenės paslaugos, ypač dėl to, kad ji teikiama abonento asmenišku prašymu, tiek televizijos programų transliacijos paslaugos požymių, nes *Mediakabel* atrenka prieinamus filmus ir nustato jų transliacijos dažnį bei tvarkaraščius.

16 Tokiomis aplinkybėmis *Raad van State* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. a) Ar „televizijos programų transliacijos" sąvoka Direktyvos 89/552/EEB 1 straipsnio a punkto prasme turi būti aiškinama taip, kad į ją patenka ne „informacinės visuomenės paslauga", nurodyta Direktyvos 98/34/EB, iš dalies pakeistos Direktyva 98/48/EB, 1 straipsnio 2 punkte, bet, priešingai, paslaugos, apibrėžtos Direktyvos 98/48/EB V priedo orientaciniame paslaugų sąraše ir susijusios su paslaugomis, kurios nepatenka į Direktyvos 98/34/EB 1 straipsnio 2 punktą, ypač tos, kurios apibrėžtos minėto sąrašo 3 punkte, išvardijančiame užsakomų vaizdo programų televizijos paslaugas, kurios nėra „informacinės visuomenės paslaugos"?

b) Jei į 1a klausimą būtų atsakyta neigiamai, kaip reikėtų atskirti „televizijos programų transliacijos" sąvoką Direktyvos 89/552/EEB 1 straipsnio a punkto prasme nuo tame pačiame straipsnyje minimos „siuntimo paslaugų, kai atskiru prašymu pateikiama kokia nors informacija", sąvokos?

2. a) Kokiais kriterijais remiantis galima atsakyti, ar šiuo atveju nagrinėjama paslauga, kuriai teikti paslaugos teikėjo atrinktų filmų signalai, užkoduoti ir išplatinti tinkle, atskirai sumokėjus už kiekvieną filmą, asmenišku prašymu paslaugos teikėjo atsiųstu raktu gali būti abonentų atkoduoti ir žiūrimi teikėjo nustatytomis valandomis – paslauga, kuri apima specifinius informacinės visuomenės paslaugos (asmeninė) požymius ir kartu televizijos transliacijos paslaugai būdingus požymius, – yra televizijos transliacijos programų paslauga ar informacinės visuomenės paslauga?

b) Ar pirmenybė teiktina abonento, ar paslaugos teikėjo nuomonei? Ar šiuo atveju su nagrinėjamomis paslaugomis konkuruojančios paslaugos yra svarbios?

3. Ar šioje byloje yra svarbu tai, kad:

— jei nagrinėjama paslauga yra laikoma „informacinės visuomenės paslauga", kurios neapima Direktyva 89/552/EEB, ar šis kvalifikavimas gali pakenkti šios direktyvos veiksmingumui, atsižvelgiant į nustatytos pareigos – palikti Europos kūriniams atitinkamą eterio laiko dalį, tikslą, turint omeny, kad

— jei Direktyva 89/552/EEB yra taikytina, pareiga, kurią ji įtvirtina – palikti Europos kūriniams atitinkamą eterio laiko dalį – yra beprasmiška, nes abonentai moka už kiekvieną filmą ir gali žiūrėti tik filmą, už kurį jie sumokėjo?"

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo a punkto

17 Savo pirmojo klausimo a punktu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar „televizijos programų transliacijos" sąvoka Direktyvos 89/552 1 straipsnio a dalies prasme apima paslaugas, kurių neapima „informacinės

visuomenės paslaugos" sąvoka Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punkto prasme ir kurios nurodytos šios direktyvos V priedo 3 punkte.

18 Kaip teisingai tvirtina Belgijos vyriausybė, „televizijos programų transliacijos paslaugos" sąvoka savarankiškai apibrėžta Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte, kuriame yra visi tam reikalingi svarbūs elementai. Ši sąvoka taip pat apima visas paslaugas, kurias sudaro pirminis koduotas ar nekoduotas kabeliu arba eteriu televizijos programų perdavimas visuomenei, įskaitant palydovines ryšių priemones.

19 Direktyvos 98/34 ir Elektroninės komercijos direktyvos dalykas skiriasi nuo Direktyvos 89/552 dalyko. Jos nustato Bendrijos teisinį pagrindą informacinės visuomenės paslaugoms, nurodytoms Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punkte, t. y. bet kuriai per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmeniškų paslaugų gavėjo prašymu teikiamai paslaugai. Direktyva 98/34 šia nuostata aiškiai įtvirtina, kad ji „netaikoma <...> televizijos transliacijos paslaugoms, kurioms taikomas Direktyvos 89/552/EEB 1 straipsnio a punktas". Taigi šiuo klausimu Direktyva 98/34 tik nukreipia į Direktyvą 89/552 ir, kaip ir Elektroninės komercinės direktyvoje, joje nėra jokio televizijos transliacijos paslaugų sąvokos apibrėžimo.

20 Žinoma, Direktyvos 98/34 V priedas, susijęs su paslaugomis, kurioms netaikoma informacinės visuomenės paslaugos sąvoka, atrodo, apima konkretesnius nei Direktyvoje 89/552 nurodytieji „televizijos programų transliacijos paslaugų" sąvokos apibrėžimo elementus. Viena vertus, šio priedo 3 punkte televizijos transliacijos paslaugos yra tarp paslaugų, „teikiamų perduodant duomenis be atskiro pageidavimo, siekiant, kad juos vienu metu priimtų neribotas atskirų gavėjų skaičius (perdavimas naudojant žvaigždinį tinklo sujungimą)". Antra vertus, to paties punkto a papunktyje yra nurodyta, kad televizijos transliacijos paslaugos apima „užsakomų vaizdo programų televizijos paslaugas".

21 Vis dėlto minėtas priedas, atsižvelgiant į jo antraštę ir į Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punktą, yra tik orientacinis ir jame siekiama apibrėžti „informacinės visuomenės paslaugos" sąvoką tik nurodant jos išimtis. Todėl juo nesiekiama sukonkretinti „televizijos programų transliacijos paslaugų" sąvokos, kurios vieninteliai apibrėžimo kriterijai yra nustatyti Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte.

22 Be to, „televizijos programų transliacijos" sąvokos taikymo sritis negali išplaukti vien iš išimčių iš „informacinės visuomenės paslaugos" sąvokos. Iš tikrųjų Direktyva 98/34 savo 1 straipsnio 2 punkte, kaip ir savo V priede, nurodo paslaugas, kurių neapima „informacinės visuomenės paslaugų" sąvoka ir kurios nėra televizijos transliacijos paslaugos. Tas pats pasakytina ir apie radijo transliacijos paslaugas. Be to, televizijos transliacijos paslaugos, nurodytos Direktyvos 98/34 V priedo 3 punkte, neapsiriboja paslaugomis, „teikiamomis perduodant duomenis be atskiro pageidavimo, siekiant, kad juos vienu metu priimtų neribotas atskirų gavėjų skaičius". Jei būtų pritarta šiam aiškinimui, tokios paslaugos, kaip antai abonentinės televizijos, perduodamos ribotam gavėjų skaičiui, nepatektų į „televizijos programų transliacijos paslaugų" sąvoką, nors atsižvelgiant į Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte nustatytus kriterijus ši sąvoka jas apima.

23 Galiausiai tuo metu, kai buvo priimtos Direktyvos 98/34 ir 98/48, Bendrijos įstatymų leidėjas neketino keisti Direktyvos 89/552, kuri mažiau nei prieš metus jau buvo iš dalies pakeista Direktyva 97/36. Direktyvos 98/48, kuri iš dalies pakeitė Direktyvą 98/34, dvidešimta konstatuojamoji dalis taip pat nustato, kad Direktyva 98/48 „nepažeidžia Direktyvos 89/552/EEB".

24 Todėl Direktyva 98/34 neturi poveikio Direktyvos 89/552 taikymo sričiai.

25 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į pirmojo klausimo a punktą reikia atsakyti taip, kad Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte nurodyta „televizijos programų transliacijos" sąvoka šioje nuostatoje yra apibrėžta savarankiškai. Ji nėra apibrėžiama priešpastatant ją „informacinės visuomenės paslaugos" sąvokai Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punkto prasme ir todėl nebūtinai apima paslaugas, kurios nepatenka į šią sąvoką.

Dėl pirmojo klausimo b punkto

26 Savo pirmojo klausimo b punktu prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, kokie kriterijai leidžia nustatyti, ar paslauga patenka į „televizijos programų transliacijos" sąvoką Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkto prasme, ar į tame pačiame straipsnyje minimą „siuntimo paslaugų, kai atskiru prašymu pateikiama kokia nors informacija", sąvoką.

27 Šio atskyrimo kriterijai yra aiškiai įtvirtinti Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte.

28 Paslauga patenka į „televizijos programų transliacijos" sąvoką, jei ją sudaro pirminis televizijos programų perdavimas visuomenei.

29 Pirmiausia nurodytina, kad vaizdo perdavimo technika nėra šio vertinimo lemiamasis kriterijus, – tai patvirtina ir Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte vartojama formuluotė „koduotas ar nekoduotas kabeliu arba eteriu <...> įskaitant palydovines ryšių priemones". Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad televizijos transliacija kabeliu patenka į minėtos direktyvos taikymo sritį, nors ši technika buvo mažai paplitusi priimant šią direktyvą (žr. 1996 m. rugsėjo 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-11/98, Rink. p. I-4115, 15–25 punktus).

30 Pagaliau atitinkamą paslaugą turi sudaryti televizijos programų perdavimas visuomenei, t. y. neribotam potencialių televizijos žiūrovų, kuriems tie patys vaizdai yra perduodami tuo pačiu metu, skaičiui.

31 Galiausiai iš to, kad į „televizijos programų transliacijos" sąvoką nepatenka „siuntimo paslaugos, kai atskiru prašymu pateikiama kokia nors informacija", *a contrario* darytina išvada, kad ši sąvoka apima paslaugas, kurios teikiamos be atskiro prašymo. Kriterijus, pagal kurį televizijos programos turi būti perduodamos „visuomenei" tam, kad jos patektų į minėtą sąvoką, dar labiau pagrindžia šią analizę.

32 Be to, mokama televizijos paslauga, netgi jei ji prieinama ribotam abonentų skaičiui, bet susijusi tik su transliuotojo atrinktomis programomis ir perduodama tik pagal jo nustatytą tvarkaraštį, negali būti laikoma teikiama atskiru prašymu. Todėl ji patenka į „televizijos programų transliacijos" sąvoką. Faktas, kad tokios paslaugos atveju vaizdas yra gaunamas dėl asmeninio kodo, šiuo atžvilgiu yra nesvarbus, nes abonentams laidos perduodamos tuo pačiu metu.

33 Taigi į pirmojo klausimo b punktą reikia atsakyti taip, kad paslauga patenka į „televizijos programų transliacijos" sąvoką, nurodytą Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte, jei ją sudaro pirminis televizijos programų perdavimas visuomenei, t. y. neribotam potencialių televizijos žiūrovų, kuriems tie patys vaizdai perduodami tuo pačiu metu, skaičiui. Vaizdo perdavimo technika nėra šio vertinimo lemiamasis kriterijus.

Dėl antrojo klausimo a ir b punktų

34 Savo antrojo klausimo a ir b punktais, kurie nagrinėtini kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjama paslauga „Filmtime" yra televizijos programų transliacijos paslauga, kuri patenka į Direktyvos 89/552 taikymo sritį, ar informacinės visuomenės paslauga, kurią apima Elektroninės komercijos direktyva, ir į kokius kriterijus reikia atsižvelgti tai nagrinėjant.

35 Kaip teisingai tvirtina *Commissariaat voor de Media*, Nyderlandų, Belgijos, Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės vyriausybės bei Komisija, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad „Filmtime" paslauga atitinka „televizijos transliacijos programų paslaugos" sąvokos kriterijus, kurie buvo priminti atsakant į pirmojo klausimo b punktą.

36 Tokią paslaugą sudaro filmų perdavimas televizijos žiūrovams. Taigi ji yra susijusi su televizijos programomis, perduodamomis neribotam potencialių televizijos žiūrovų skaičiui.

37 *Mediakabel* argumentams, kad tokio tipo paslaugos, kurios prieinamos tik atskiru prašymu kiekvienam abonentui asmeniškai suteikto specifinio rakto dėka, dėl to sudaro informacinės visuomenės paslaugą „teikiamos asmenišku prašymu", negali būti pritarta.

38 Iš tikrųjų, jei tokia paslauga tenkina pirmuosius du „informacinės visuomenės paslaugos" sąvokos kriterijus Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punkto prasme, t. y. ji yra teikiama per atstumą ir perduodama elektroninėmis priemonėmis, ji netenkina minėtos sąvokos trečio kriterijaus, pagal kurį atitinkama paslauga turi būti teikiama „asmenišku paslaugų gavėjo prašymu". Paslaugos „Filmtime" atveju siūlomų filmų sąrašą sudaro paslaugos teikėjas. Šie atrinkti filmai yra siūlomi visiems abonentams tokiomis pačiomis sąlygomis – per laikraščius arba platinant informaciją televizijos ekrane – ir minėtus filmus galima žiūrėti teikėjo nustatytais tvarkaraščiais. Asmeninis raktas, suteikiantis galimybę žiūrėti filmus, yra tik vaizdų, kurių signalai vienu metu siunčiami visiems abonentams, atkodavimo būdas.

39 Taigi tokia paslauga nėra asmeniškai užsakoma atskiro gavėjo, kuris šias programas galėtų laisvai pasirinkti interaktyviame kontekste. Ji turi būti laikoma užsakomų vaizdo programų televizijos paslauga, perduodama naudojant „žvaigždinį tinklo sujungimą", o ne „asmenišku paslaugų gavėjo prašymu".

40 *Mediakabel* Teisingumo Teismui nurodė, kad ji *Raad van State* nesutiko su paslaugos „Filmtime" kvalifikavimu kaip užsakomų vaizdo programų televizijos paslauga. Vis dėlto toks tvirtinimas nedaro įtakos minėtam kvalifikavimui, atsižvelgiant į atitinkamų paslaugų tipo objektyvius kriterijus.

41 Be to, priešingai *Mediakabel* tvirtinimams, „užsakomų vaizdo programų televizijos paslaugų" sąvoka yra žinoma Bendrijos teisės aktų leidėjui. Nors nėra tiksliai apibrėžta Bendrijos teisėje, ši sąvoka paminėta Direktyvos 98/34 V priede esančiame orientaciniame sąraše, kuriame ji yra tarp televizijos transliacijos paslaugų. Pagaliau iš aiškinamosios ataskaitos, pridėtos prie 1989 m. gegužės 5 d. Televizijos be sienų konvencijos, kuri buvo priimta tuo pačiu metu kaip ir Direktyva 89/552 ir kuri nurodyta jos ketvirtoje konstatuojamoje dalyje, 83 ir 84 punktų matyti, kad užsakomų vaizdo programų televizijos paslaugos nėra „siuntimo paslaugos atskiru prašymu", sąvoka, atitinkanti tą, kuri nurodyta Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkte, ir todėl patenka į minėtos konvencijos taikymo sritį (šiuo klausimu apie kitus Televizijos be sienų konvencijos aiškinamosios ataskaitos punktus žr. 1996 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimų *RTI ir kt.*, C-320/94, C-328/94, C-329/94 ir C-337/94–C-339/94, Rink. p. I-6471, 33 punktą ir 2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *RTL Television*, C-245/01, Rink. p. I-12489, 63 punktą).

42 Lemiamas „televizijos programų transliacijos paslaugos" sąvokos kriterijus yra televizijos programų perdavimas „visuomenei". Todėl nagrinėjant pirmenybę reikia teikti paslaugos teikėjo nuomonei.

43 Tačiau, kaip buvo pasakyta atsakant į pirmojo klausimo b punktą, vaizdo perdavimo technika nėra šio vertinimo lemiamasis kriterijus.

44 Dėl su nagrinėjama paslauga konkuruojančių paslaugų padėties reikėtų pastebėti, kad į ją nereikia atsižvelgti, nes kiekviena šių paslaugų reglamentuojama specifiniais teisės aktais ir joks principas neįpareigoja nustatyti vienodos teisinės tvarkis paslaugoms, kurių požymiai skiriasi.

45 Taigi į antrojo klausimo a ir b punktus reikia atsakyti taip, kad „Filmtime" paslauga, kurią sudaro televizijos programų perdavimas visuomenei ir kuri neteikiama asmenišku paslaugų gavėjo prašymu, yra televizijos programų transliacijos paslauga Direktyvos 89/552 1 straipsnio a punkto prasme. Nagrinėjant „televizijos programų transliacijos paslaugos" sąvoką pirmenybę reikia teikti paslaugos teikėjo nuomonei. Tačiau su nagrinėjama paslauga konkuruojančių paslaugų padėtis šiam vertinimui nesvarbi.

Dėl trečiojo klausimo

46 Savo trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar dėl to, kad dėl „Filmtime" paslaugos teikėjui būtų sunku įvykdyti

Direktyvos 89/552 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą pareigą palikti Europos kūriniams atitinkamą eterio laiko dalį, galima šios paslaugos nekvalifikuoti kaip televizijos transliacijos paslaugos.

47 Į šį klausimą turi būti atsakyta neigiamai dėl dviejų priežasčių.

48 Viena vertus, kadangi nagrinėjama paslauga netenkina kriterijų, leidžiančių ją laikyti televizijos programų transliacijos paslauga, į šio vertinimo pasekmes paslaugos teikėjui atsižvelgti nereikia.

49 Iš tiesų teisės akto taikymo sritis negali priklausyti nuo galimų neigiamų pasekmių ūkio subjektams, kuriems Bendrijos teisės aktų leidėjas norėjo juos taikyti. Be to, siauras „televizijos programų transliacijos paslaugos" sąvokos aiškinimas, dėl kurio pagrindinėje byloje nagrinėjama paslauga nepatektų į direktyvos taikymo sritį, galėtų pakenkti ja siekiamiems tikslams, todėl jis yra negalimas.

50 Antra vertus, tokios, kokia yra „Filmtime", paslaugos teikėjas nėra tokioje padėtyje, kad negalėtų laikytis Direktyvos 89/552 4 straipsnio 1 dalies.

51 Iš tiesų ši nuostata įtvirtina atitinkamo transliuotojo „perdavimo" laiko Europos kūriniams kvotą, bet negali įpareigoti televizijos žiūrovų iš tiesų žiūrėti minėtus kūrinius. Jei neginčijama, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos paslaugos teikėjas nenurodo kūrinių, kuriuos iš tikrųjų pasirenka abonentai, šis teikėjas kaip ir bet kuris operatorius, perduodantis televizijos programas visuomenei, išsaugo galimybę pasirinkti kūrinius, kuriuos jis transliuoja. Transliuojant filmus, esančius minėto teikėjo sąraše, kurį jis siūlo paslaugos abonentams, tokiomis pačiomis sąlygomis perduodami signalai abonentams, o jie gali pasirinkti, ar atkoduoti tokiu būdu perduodamus vaizdus. Teikėjas žino bendrą savo perdavimo laiką ir todėl gali įvykdyti jam nustatytą pareigą „palikti Europos kūriniams daugiau laiko savo programoms transliuoti".

52 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad sąlygos, kuriomis „Filmtime" paslaugos teikėjas vykdo Direktyvos 89/552 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą pareigą palikti Europos kūriniams daugiau laiko savo programoms transliuoti, yra nesvarbios kvalifikuojant šią paslaugą kaip televizijos programų transliacijos paslaugą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliacija, derinimo, iš dalies pakeistos 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB, 1 straipsnio a punkte nurodyta „televizijos programų transliacijos" sąvoka šioje nuostatoje yra apibrėžta savarankiškai. Ji nėra apibrėžiama prieš-pastatant ją „informacinės visuomenės paslaugos" sąvokai 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką, iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB, 1 straipsnio 2 punkto prasme, todėl nebūtinai apima paslaugas, kurios nepatenka į šią sąvoką.

2. Paslauga patenka į „televizijos programų transliacijos" sąvoką, nurodytą Direktyvos 89/552, iš dalies pakeistos Direktyva 97/36, 1 straipsnio a punkte, jei ją sudaro pirminis televizijos programų perdavimas visuomenei, t. y. neribotam potencialių televizijos žiūrovų, kuriems tie patys vaizdai perduodami tuo pačiu metu, skaičiui. Vaizdo perdavimo technika nėra šio vertinimo lemiamasis kriterijus.

3. Tokia paslauga, kokia yra „Filmtime", kurią sudaro televizijos programų perdavimas visuomenei ir kuri neteikiama asmenišku paslaugų gavėjo prašymu, yra televizijos programų transliacijos paslauga Direktyvos 89/552, iš dalies pakeistos Direktyva 97/36, 1 straipsnio a punkto prasme.

Nagrinėjant „televizijos transliacijos paslaugos“ sąvoką pirmenybė teikiama paslaugos teikėjo nuomonei. Tačiau su nagrinėjama paslauga konkuruojančių paslaugų padėtis šiame vertinime yra nesvarbi.

4. **Sąlygos, kuriomis „Filmtime“ paslaugos teikėjas vykdo Direktyvos 89/552, iš dalies pakeistos Direktyva 97/36, 4 straipsnio 1 dalyje nurodytą pareigą palikti Europos kūriniams daugiau laiko savo programoms transliuoti, yra nesvarbios kvalifikuojant šią paslaugą kaip televizijos programų transliacijos paslaugą.**

Parašai.